

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Regulæ pro exercitio præsentiæ Dei atque aspirationum propriæ
Incipientibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

quâdoque acceptissimi sunt, atque etiam e-
què feliciter atque isti finem ac scopum, quo
istæ internæ praxēs collimant, attingunt, sine
convenienti relinquere non debemus instru-
ctione, Eapropter ipsis aliquot hic regulas
præscribemus.

*Regula pro exercitio præsentia Dei, atq;
aspirationum propria Inci-
ipientibus.*

PRima. Postquam in initio cujusque operis
cogitationes suas in Deum conjecerint be-
neficio directionis cum iudicio conceptæ, in
illa bona dispositione continuò perseverare
contendent, attendendo ad opus ipsum, cum
intentione per illud placendi Deo.

Hoc autem fieri nequaquam debet cum
violentia aut anxietate, illa enim inutilis foret,
& capitis dolorem causare posset. Verum at-
tentio esse debet suavis & affectiva potius,
quàm cum notitia reflexiva. Non secus, ait
S. Basilus, atque artifex, cui opus artis suæ
commissum est, simul attendit & ad opus ac
laborem suum, atque etiam ad illam, qui hoc
opus ei demandavit. Cùm enim opus suum
præ oculis habeat, simul etiam in corde desi-
derium habet satisfaciendi ei, pro quo laborat.
Eodem prorsus modo nos quoque actionibus
nostris rectè faciendis ita debemus intendere,
ut semper in corde nostro geramus ardens desi-
derium satisfaciendi Deo, qui illas nobis in-
jungit, & pro quo & coram quo illas peragi-
mus.

*In Regulis
Brevio-
ribus.*

*Pulchra
compa-
ratio.*

Altera

Altera regula consequens ex priori est : ut sollicitè invigilent removendæ vanæ gloriæ, respectui humano, propriæ complacentiæ, atque omnibus aliis vitiosis motivis, si quæ animum nostrum ad destruendam bonam intentionem, qua opus inchoârunt, incessant : non rarò etenim evenire solet, ut quod quis ex motivo bono incepit, finiat depravato. Ac licet complures propria sua commoda in actionibus suis non confectentur, ubi illas ordiuntur : illa tamen paulatim sese ingerunt, eò quòd ad seiplos sufficienter ipsi non attendant ; sicut frequenter cibum sumere incipimus ex motivo puræ necessitatis, paulatim tamen insinuante se delectatione refectioem finimus cum sensualitate.

Cassianus in prima sua collatione ait : Religiosum esse debere fidelem in observandis cogitationibus suis, sicuti nummularius exactus est in considerandis monetis, quæ ipsi offeruntur. Veluti enim hic pecuniam propius intuetur atque examinat, ne fortè adulterinum nummum in detrimentum suum recipiat : ita Religiosus cunctis mentis motibus invigilare debet, ut repudiet atque abdicet istos, qui bonum propositum, quicum suum opus incepit, corrumpere possent ac destruere. Atque ubi aliquem huiusmodi exurgere animadvertit, illum supprimet, renovando in momento directionem suam hoc modo : *Domine, jam totam actionem hanc meam tibi consecravi, nolo retractare sententiam.*

Tertia Regula est, ut si quando ab hac attentione distrahantur (id quod satis animadverti

Compara-
ratio.

atione

verti potest ex quadam interna inquietudine aut turbatione, qua quis statim afficitur) suaviter se recolligant, ac renovando bonum propositum in Dei præsentiâ, uti prius, se constituent. Quod si sæpius in una eademque actione id contingeret, toties quoties ad seipsum redire deberent. Sæpius enim contentè in Dei præsentiâ se revocando, tandem addiscent in ea indefinenter remanere, cui rei plurimum servire poterit, si quem ex hisce versibus in memoriam revocârint.

Prov. 3. 6. *In omnibus viis tuis cogita Deum : & ipse diriget gressus tuos.*

Pf. 15. 9. *Providebam Dominum in conspectu meo semper : quoniam à dextris est mihi, ne commovear.*

Pf. 13. 2. *Dominus de cælo prospexit super filios hominum ; ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.*

Quos actutim excipiet quædam cordis elevatio : verbi gratiâ :

Pf. 138. 58. *Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo : miserere mei secundum eloquium tuum.*

26. 8. *Tibi dixit cor meum ; exquisivit te facies mea : faciem tuam, Domine, requiram.*

62. 18. *Mihi autem adherere Deo bonum est : ponere in Domino Deo sperem meam.*

118. 108. *Servavi mandata tua & testimonia tua : quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.*

118. 80. *Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis : ut non confundar.*

Ps. 10. *In toto corde meo exquisivi te : ne repellas me à mandatis tuis.*

In universum sub omnibus diei totius actionibus Fratres nostri, ut coram Deo testatum faciant desiderium, quod habent ipsum in cunctis operibus suis honorandi, producere poterunt sequentes aspirationes.

Oro te, mi Deus, per justissimum zelum, quem habes gloriæ tuæ; ut mihi concedas gratiam te in hac actione juxta cordis mei votum glorificandi.

Verum quam tibi gloriam dare potest infelix humi reptans creatura? atque inter creaturas universas ego adhuc ineptissimus sum ob peccata mea.

Ut quid igitur inspiras mihi tui in hoc glorificandi desiderium, quia qui te glorificem dignus non sum? Non possum equidem, Domine, æterno gloriosæ Majestatis tuæ splendori quidquam adjicere! attamen de illo toto cordis affectu gaudeo, cupioque, ut hæc actio tibi placeat in signum lætitiæ, quam inde concepi. Vellem, Domine, hac in actione tibi posse tantum gloriæ ac lætificationis dare, quantum ex actionibus maximorum Sanctorum tuorum, cum in terris ipsi agerent, recepisti.

Angeli tui, Domine, in cælo incessanter ingenti cum ardore te collaudant dicentes: *Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est.* Apoc. 4. 8. Permite, ut exiguum desiderium meum ardentibus ipsorum flammis jungam.

Quod si, Domine, indignus sum, qui Angelis tuis sanctis socier, permittite mihi, ut saltem te glorificem cum minimis terræ

X

bestio;

e
tione

bestiolis modo te suo, proque suo posse glorificantibus.

Uno verbo, Domine, desidero te glorificare, quia Deus meus es, & offero tibi hoc cor in unione gloriæ, quam cunctæ creaturæ tuæ tibi unquam dederunt, ac per totam daturæ sunt æternitatem.

Nunquid eo me fine creasti? sanctam ergo voluntatem tuam in me adimple, atque ut tibi, Deus, in hoc opere, omnem tribuam gloriam, quam à me expectas, concede: aut certè in primum me nihilum meum redige, quia vivere nolo, nisi ut te honorificem.

Quis mihi det cor ardens ad serviendum tibi, sicut ardebat cor maximorum Sanctorum tuorum? O si mihi dare velles tantum affectus in obedientiis meis, quantum ipsi habuerunt! Uinam tantum tibi placere possem, quantum ipsi placuerunt! verùm aliud facere nequeo, nisi tibi exiguitatem atque impotentiam meam offerre.

En formulam aspirationum, quas quis facere potest super motivo glorificandi Deum in omnibus operibus nostris. Alias ad istius imitationem concipere quis facile poterit, Quantum ad illos, qui ampliùs excitantur versibus Psalmorum aut sententiis sacre Scripturæ, quàm quibusvis aliis rebus, ipsi quibusdam huiusmodi versibus aut sententiis familiariter assuescent, ut nunquam difficultatem sentiant inveniendi argumentum ad Deum se elevandi: Novimus aliquos, qui hisce multùm excitabantur:

Tu scis, Domine, quia amo te. Animam meam pro te ponam. S. Pet. Ier. 21. 15. & 13. 37.

Amo te, Deus meus: fac ut amem validius. Domine, quid me vis facere? S. Aug. S. Paul. Act. 9. 6.

Domine, bonum est nos hic esse. Quoniam melior est dies una in atriis tuis super millia. S. Pet. Matt. 17. 4.

Beati qui habitant in domo tua Domine: in secula seculorum laudabunt te. Ps. 53. 5.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum: sicut in omnibus divitiis. 118. 140.

Benedic anima mea Domino: & omnia quae intra me sunt nomini sancto ejus. 102. 1.

Omnia ossa mea dicent: Domine quis similis tibi. 34. 10.

Iste Deus meus & glorificabo eum: Deus patris mei, & exaltabo eum. Exod. 15. 2.

Exaltabo te Deus meus Rex: & benedicam nomini tuo in saeculum & in saeculum saeculi. Ps. 144. 1.

Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo. 33. 2.

Adhereat lingua mea faucibus meis: si non meminero tui. 136. 6.

Si oblitus fuero tui: oblivioni detur dextera mea. ibid. v. 5.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum. ita desiderat anima mea ad te, Deus. 41. 2.

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei? ibid. v. 3.

Coloss. 3.
16.

Quilibet synopsis facere poterit eorum verborum ac versuum, quibus ordinariè amplius commovetur, illamque in memoriae suae thesauro asservabit, ut illis utatur in conficiendis aspirationibus, ac frequenter loquendo cum Deo in hymnis, psalmis & canticis spiritualibus & internis, juxta id quod consulit Apostolus: *Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia, docentes & commoventes vosmetipsos Psalmis, Hymnis, & Canticis spiritualibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.*

Quoniam verò hiee modus confovendi internum exercitium antiquis Patribus nostris in deserto familiarissimus fuit, qui idcirco fermè totam sacram Scripturam memoriter ediscebant, atque etiam experientia comprobavit, quantum inde Fratres nostri reportarent emolumentum, particulare istius rei exercitium capite sequenti componemus.

CAPUT XXXII.

Exercitium aspirationum extractum ex sacra Scriptura, atq; imprimis libris Psalmorum.

Hebr. 4.
12.

Vltimus est sermo Dei & efficax, & penetrabilior omni gladio ancipiti, perveniens usq; ad divisionem animae ac spiritus, compagum quoq; ac medullarum: sunt verba Apostoli, quibus edocemur, verbum seu sermonem Dei aptissimum esse conficiendis orationi-